

Det stadfæster de morarenter, en kreditor må tage af en debitor ved for sen betaling enten af en vare eller en tjenesteydelse.

Det oprindelige EF-direktiv tager kun højde for handel mellem erhvervsdrivende og handel mellem erhvervsdrivende og det offentlige. Justitsministeren har udvidet loven til at omfatte alle handelsforhold; det finder jeg fornuftigt og rigtigt.

Forbrugerne opnår en større beskyttelse, idet der ikke mere kan fraviges rentelovens bestemmelser til skade for forbrugeren. Morarenten sættes ganske vist op til 7 pct., men på basis af Nationalbankens udlånsrente. Ligeledes er der en 30-dages-betalingsfrist fra modtagelse af varen eller ydelsen, hvis ikke andet er aftalt.

Alt i alt et forslag, som Dansk Folkeparti kan støtte.

Lars Barfoed (KF):

Også Det Konservative Folkeparti kan støtte lovforslaget. Det er efter vores opfattelse sådan, at effektive og rettidige betalinger er noget, som er vigtigt og med til at styrke det indre markedsfunktion. Derfor mener vi også ud fra en betragtning omkring nærhedsprincippet, at det er helt fornuftigt og rigtigt, at der er et EF-direktiv på det her område, og under alle omstændigheder skal vi selvfølgelig så også implementere det i dansk lovgivning.

Det giver en tryghed for, at varer normalt bliver betalt, og hvis ikke de bliver det, så er der også nogle sanktioner, der kan mærkes. Så vi synes, det er rigtigt, at der er nogenlunde fælles regler på EU-plan, og også at sanktionerne er således, at der lægges et pres på debitor for at betale varerne til tiden.

For så vidt angår de danske regler, som nu bliver ændret, sker der jo en skærpelse i forhold til rentelovens nugældende bestemmelser, og det er vi for så vidt også tilfredse med. Jeg synes, det er ganske fornuftigt, at man, som jeg også sagde tidligere, lægger et vist pres på debitor i denne her sammenhæng.

Det, man selvfølgelig kan diskutere, er, om den skærpelse, der sker, også skal gælde ud over det nødvendige, altså om den ud over i handelsforhold også skal gælde i forbrugerforhold. Der synes jeg nok for det første, at hensynet til, at der er en så enkel regulering som muligt, tilsiger, at det også gælder i forbrugerforhold. Man kan vel også sige, at i forbrugerforhold ligesom i handelsforhold er det da vigtigt, at vi sikrer, at

der er et vist pres på debitor til at betale varerne til tiden.

Så vi kan godt støtte det, at vi implementerer direktivet, men ud over at implementere direktivet så også foretager den yderligere regulering, der sikrer ensartede regler i handelsforhold og forbrugerforhold.

Jeg lyttede meget til fru Lissa Mathiasens bemærkninger med hensyn til netop det spørgsmål om rentelovens virkning på forbrugerforhold, og fru Lissa Mathiasen nævnte, at der var tale om en stigning på 28 pct. på morarentesatsen. Det kan man selvfølgelig sige at der er, men det er trods alt ikke procentpoint. Det lyder så dramatisk, når man siger 28 pct., men vi taler jo ikke om rentestørrelser på 28 pct., men om at den stiger 2½ procentpoint i forhold til det, der havde været nødvendigt, og det synes jeg så er fornuftigt nok og rimeligt.

Men fru Lissa Mathiasens bemærkninger i øvrigt om, at vi nærmest ophæver maksimumgrænsen på de 100 kr. og mulighederne for, at man i forbrugerforhold skulle kunne fravige de her aftaler, må jeg sige at jeg ikke helt forstod, og jeg synes ikke helt, det er i overensstemmelse med det, jeg læser ud af bemærkningerne om, at der kan ske fravigelse ved aftaler i handelsforhold, og ud fra at der jo udtrykkelig stadig væk i loven vil være en 100-kroners-grænse, som tidligere vedtaget af Folketinget.

Men jeg synes da, det er noget, fru Lissa Mathiasen og vi skulle få afklaret i udvalgsarbejdet. Vi er naturligvis fra konservativ side parat til at se på, hvis det er sådan, at der er nogle helt urimelige virkninger i forbrugerforhold. Det vil vi gerne diskutere i udvalgsarbejdet.

Kl. 14.00

Anne Baastrup (SF):

Som hr. Freddy Dam så rigtigt sagde, er det ikke et af de mest simple lovforslag, vi har til behandling i dag.

SF støttede oprindeligt direktivet omkring bekæmpelse af forsinkede betalinger i visse handelsforhold, men vi har altså ikke støttet, at det også skulle udvides til at omfatte forbruger køb.

Selvfølgelig har vi respekt for de overvejelser, der har været i Justitsministeriet om, at det er nemmest og smartest og mest enkelt osv. at udvide det til at omfatte alle typer af køb, der er omfattet af renteloven, men vi finder simpelt hen, at det er en forvriddning af den diskussion, vi i øvrigt har haft gennem de sidste år, om,